

Lezen: Numeri 9:15-23

Tekst: Exodus 13:20-22 en Psalm 119:105: Thema: God licht ons bij!

Slide   **God licht ons bij**

Gemeente van Jezus,

Hoe ben je bezig met de toekomst? Dat is een vraag die in een oudejaarsdienst vaak aan de orde komt. Hoe kijk je vooruit? En waar let je dan op? Je hoort steeds vaker dat je je moet richten op een ...

Slide   Stip op de horizon

En dat is wel terecht. Je moet weten welke richting het op gaat. En dan is het goed om ver te kijken. Ook met de kerkenraad zijn we daarover aan het praten. Over discipelschap bijvoorbeeld. Daar willen we in 2017 wel stappen in maken. En dan moet je je steeds afvragen: waar willen we heen? En is dat wat we doen daar ook dienstig aan? Zit er lijn in de dingen die we doen en afspreken? Daar zal het ook in 2017 over gaan.

Dit heb je ook vaak bij zakelijke planning. Bedrijfsstrategieën. En misschien heb je het ook met je leven. Weten waar je heen wilt is belangrijk. Het kan je een bepaalde drive geven die je anders misschien mist. Als je weet waar je het voor doet. Dan kan dat je motiveren.

En ook voor jouw en mijn leven is dat van belang. Die stip op de horizon. God geeft die ook. We zijn onderweg naar Jeruzalem, dat uit de hemel zal neerdalen. Ons doel is het beloofde land. Daar wil God ons hebben. De toekomst waarin hij alles zal zijn. En waar wij volkomen gelukkig zullen zijn. Een land van melk en honing. Dat is het doel. Dat is de stip op de prachtig verlichte horizon.

De vraag is echter: hoe kom je daar? En wat voor beslissingen moet je dan onderweg nemen?

Slide   Hoe ben je onderweg?

We hebben een jaar van uitersten meegemaakt. Grootse euforie wisselde zich af met diepe droefheid. Dat is in alle jaaroverzichten te zien. En je denkt even terug aan de emoties die het met zich meebracht.

Het is ook in jouw eigen leven zo. Sommigen van ons maakten prachtige dingen mee. Anderen zijn nog steeds diep verdrietig over wat hen dit jaar overkwam. En velen van ons zitten daar tussenin. Maakten misschien wel beide uitersten mee.

En ook het komende jaar zal zo zijn. We leven in, zoals oude schrijvers het soms zeggen, een gemengde bedeling. Vreugde en verdriet liggen dicht bij elkaar. We zijn nog niet bij ons reisdoel. Onderweg word je soms geconfronteerd met mooie momenten. Soms ook met verdrietige periodes. Zo zal het gaan.

Maar hoe ga je dan onderweg? Hoe doe je dat nou in het leven van elke dag?

Wat we lezen in Numeri gaf een prachtig voorbeeld. Het ging daar over Israël. Onderweg. Nog niet thuis. In de woestijn. En twee woorden komen dan naar boven.

Slide - Vertrouwen

Je moet wel blindelings vertrouwen. Want je bent totaal overgeleverd. In de woestijn. Je moest telkens op God letten. Op de wolk. Hij is je enige lichtpunt in de duisternis. Je leven is verder totaal onvoorspelbaar. Dat zie je wel aan hoe God zijn volk meeneemt. Een les voor ons. Ik probeer me dat wel eens voor te stellen.

Stel, een joodse man kijkt om zich heen, daar in de woestijn. En dan ziet hij een zandstorm in de verte. Snel pakt hij zijn hamer en slaat zijn tentpinnen diep in de grond. Zwaar weer op komst. Laten we het zekere voor het onzekere nemen. Veiligheid eerst. Zo rammen wij onze pinnen ook nog wel eens heel vast. Zekerheid voor alles. We stellen onze toekomst zeker hier op aarde. Een appeltje voor de dorst. Stel, dat er zwaar weer op komst is. Daar moet je toch op voorbereid zijn. Je moet toch een beetje zekerheid in het leven hebben. Dus slaan we onze tent nog wat vaster.

En dan op dat moment verheft de wolkkolom zich. Tijd om verder te reizen. Dan kan het wel eens heel wat moeite kosten om die tentpinnen los te trekken. En soms, soms hebben we ze zo vast geslagen, dat we ze niet meer los kunnen krijgen. Dan zitten we zo aan ons plekje hier vast. Dan gaan we daar zo in op. In allerlei dingen, waar we hier onze vastigheid in denken te vinden. Dan zitten we zo vast aan onze eigen gekozen zekerheden. Dat we er niet meer los van kunnen komen. Zo vol is ons leven en ons denken ervan.

God kan van ons vragen, om dingen los te laten. Dingen, waar wij onze veiligheid in zoeken. Waar wij onze rust in vinden. 'Zo, die pinnen staan stevig in de grond. Mij kan niets gebeuren, wat voor weer er ook op komst is.' Zo denk je dan. Maar niet die pinnen bieden zekerheid. En niet de tent. En niet jouw vooruitdenken. En niet jouw inzichten. Ook nu niet. Niet alle dingen, waar jij hier je houvast in zoekt, bieden zekerheid. Nee, God alleen. Zijn aanwijzingen. Zijn weg met je leven. Zijn Woorden, die je de weg wijzen. Hij alleen. Hem moet je vasthouden. Al valt alles om je heen weg. Al heb je moeilijkheden in je werk en hangt dat als een donkere wolk boven jouw leven. Al verlies je je gezondheid. Al gebeurt er iets verschrikkelijks in je leven. Al gaat de kerk een andere koers dan *jij* verwacht. Toch: God in de gaten houden. Hem vasthouden met alles wat je hebt. Achter Hem aan en Hem de weg laten wijzen.

Slide - Gehoorzaamheid

Wat we ook moeten leren is: gehoorzamen. Dat is een actief woord. Niet statisch, maar bezig zijn met het gehoorzamen van God. Er is een strijd gaande in jouw leven. De satan wil onrust en chaos. Ongeluk en angst. En daar moet je je tegen wapenen.

Ik vind het ook opvallend dat er in Numeri 9, dat daar tot twee keer toe wordt gezegd: ze hielden zich aan de aanwijzingen van de HEER. Dat was blijkbaar belangrijk. Net zo belangrijk als het in de gaten

houden van de wolk en het vuur. Als de wolk zich niet bewoog. Als het even rustig was. Dan nog was dit de stelregel: gehoorzamen. Je houden aan wat God je voorschrijft.

...

En die beide dingen. Vertrouwen en gehoorzaamheid. Dat richten we vaak te groots in. We zingen wel eens: God, ik wil heel mijn leven aan u wijden. Ik wil u altijd volgen. Ik zal voor eeuwig in u blijven geloven. En dat soort dingen.

En dat zijn grote beloften. Veel uitstrekwoorden zitten in die zinnen. *Heel mijn leven. Altijd. Eeuwig.* Is dat niet goed dan? Zeker, je moet de stip op de horizon in de gaten houden. En toch pleit ik er voor dat we het dichterbij houden. En niet alleen ik. Dat doet de Bijbel zelf ook.

Slide   God licht ons bij

Om te zien hoe volgen van Jezus vaak werkt. En hoe de verlichting van Gods woord in de praktijk ons bijlicht. Daarover wil ik eerst een filmpje laten zien.

Straatverlichting Tilburg: <https://www.youtube.com/watch?v=83-cTtQX4Hc>

Dit gaat over vertrouwen. Hoe werkt vertrouwen in de praktijk? Wij hebben de neiging om veel te ver vooruit te denken. Het groot te maken. Jezus zegt zelf: *maak je geen zorgen over de dag van morgen. Elke dag heeft genoeg aan zijn eigen last.* Het is een zin die hier prachtig bij past. Het zit hem in zoveel dingen: het manna dat ze in de woestijn kregen was voor één dag. Je moest wel vertrouwen op Gods zorg voor morgen. En als Jezus ons leert bidden dan moeten we vragen: geeft ons *vandaag* het brood dat we nodig hebben.

Maar dit filmpje gaat ook over gehoorzaamheid. Psalm 119 zingt het prachtig: uw woord is geen schijnwerper die de hele toekomst licht maakt. Nee: een lamp voor mijn voet, een licht op mijn pad. Als het donker is, dan verlicht Gods woord je eerstvolgende stap. Niet verder dan dat. En gehoorzaamheid werkt dus ook zo, dat je je dagelijks moet voornemen om Jezus te volgen. Om te zijn zoals hij. Om de wet na te leven.

Ik heb een app op mijn telefoon waar ik mijn dagelijkse bijbelstudie mee doe. Die heet: pray as you go. Daar waar je bent, daar wil God dat je gehoorzaamt. En omdat je niet weet hoe je toekomst zal zijn, is het goed om je elke dag toe te wijden aan God. Maak het dus veel dichterbij. Veel concreter. Niet grote beloften. Maar meer van: wilt u mij vandaag helpen u te gehoorzamen?

Slide   Kracht voor elke dag

Dat is een oude titel voor ieder jaar een Bijbels dagboekje. Dat zijn dagelijkse porties. Dat klinkt wat schools en wat strak, maar zo werkt het. Zo wil God je bijlichten. Naast de stip op de horizon is er ook dat kleine licht dat je eerstvolgende stap verlicht.

Als Jezus zijn leerlingen roept. Dan schetst hij regelmatig het verre perspectief: jullie zullen met mij heersen op tronen. Jullie zullen vissers van mensen zijn. En ga zo maar door. Maar in het praktische leven van elke dag. Daarin is hij hen steeds maar een paar stappen voor. Als hij roept 'volg mij'. Dan racet hij er niet vandoor. Nee, dan is hij elke dag een stukje voor je uit. Om je de weg te wijzen.

Zo ging het ook met de wolkkolom. En het vuur. Niet een licht, een richtpunt ver weg. Maar dichtbij. Elke dag mocht je dicht achter die wolk aan lopen.

Dat kan, omdat het de wolk van de HEER is. Van JHWH.

Slide   Ik zal er zijn

Gods naam is: ik zal er zijn. Morgen weer. Dat is volgens mij waar het om draait. Ik zal er zijn in mijn leiding. Ik zorg voor je. Ik ben bij je. Je hoeft niet bang te zijn.

En ik ben er met mijn dagelijks woord. Met mijn aanwijzingen en bemoediging. Met de Bijbel is God echt in de praktijk in jouw leven. Soms is het zo concreet. En dat moet je wel ook zo concreet willen toepassen. Gewoon, vandaag gehoorzamen. Je elke dag opnieuw voornemen om God lief te hebben boven alles. En je naaste als jezelf. Heel dichtbij. Voor deze dag. Niet grootser denken. Geen voornemen voor een heel jaar. Maar gewoon voor 1 januari. En daarna zie je wel weer.

Slide   Afhankelijkheid als beste voornemen

Afhankelijk zijn dus. En dan dichtbij. Voor vandaag. En morgen. Het licht van God lonkt niet aan de horizon van de tijd. Werpt niet zijn stralen al vooruit tot 31 december volgend jaar. Nee, God is er. En zal er zijn. Dat is alles.

Vaak worden wij daar onzeker van. We moeten er niet aan denken dat we alles zouden moeten loslaten. Zoals ik net schetste over die man en zijn tentpinnen. Maar vaak genoeg vraagt God dat helemaal niet op die manier van jou en mij. In het afgelopen jaar heeft God geen enkele dag aan mij gevraagd: laat alles los. Zoals hij Lot en zijn gezin wel vroeg. Geen enkele keer. Vaak werkt God helemaal niet zo.

Dat vind ik ook het mooie van het beeld van een lamp voor je voet en een licht op je pad. Je vraagt je wel eens heel groots af: waar dient mijn leven toe? Wat is Gods plan met mij? En dan krijg je dit antwoord. Eén stap per keer. Ga nou maar op weg. En zie dan maar.

En dan wil God je zeker leren, dat je niet afhankelijk bent van wat je hebt. Of wie je kent. Of wat je presteert. Zeker. Hij wil je leren vertrouwen op hem alleen. Niet op wat hij geeft. Niet vertrouwen om gezondheid, of omdat hij je veel geld geeft, of geluk. Nee, vertrouwen om wie hij is. En dat kan je alleen leren als je met de dag leeft. Geen zorgen voor de toekomst. Elke dag heeft genoeg aan zijn eigen last. En God zal er zijn.

Slide   God licht ons bij!

Als je het nieuwe jaar in gaat. Dan kun je grote voornemens hebben. Ik zou het bij deze ene zin, dit thema houden. Als geloofsbelijdenis. En als gebed. Elke dag. God, licht ons bij!

Amen